

[Finansministeren.]

særlige foranstaltninger vedrørende landets forsvar. I den anden paragraf bemyndiges indenrigsministeren til under lignende vilkår at anvende 50 mill. kr. til formål vedrørende civilforsvaret, medens § 3 bestemmer, at loven træder i kraft straks.

Jeg må have lov til at gøre den bemærkning, at der i det oprindelige lovforslag var optaget bestemmelser dels om udskrivning af en værneskat, som var påregnet at kunne indbringe 75 mill. kr. om året i 2 år fra en skat på personer og 25 mill. kr. pr. år i 2 år fra en skat på aktieselskaber, kooperative virksomheder, foreninger og lignende, dels om optagelse af et forsvarslån, der skulle indbringe 150 mill. kr. som et tvangslån fra formuer over 50 000 kr.s grænsen, idet der dog var et forbehold i form af en indtægtsgrænse på op imod 5 000 kr. for en forsøger i København. Under forhandlingerne i det andet høje ting blev det synspunkt gjort gældende, at da der nu, som det er det høje ting bekendt, er udkrevet folketingsvalg til den 5. september, og da der ikke kunne opnås enighed mellem partierne — således blev det stærkt udtalt fra det konservative folkeparti og fra partiet venstre — om dækningsforslaget vedrørende forsvarsberedskabet og om de forskellige forslag om øgede forbrugsafgifter, der var fremsat, så burde man enes om at gennemføre de to bemyndigelser, som jeg her har omtalt. Regeringen har allerede tidligere givet udtryk for, at vi under alle omstændigheder måtte finde det rigtigt, at bemyndigelserne blev gennemført, og jeg har i overensstemmelse med regeringens tidligere udtalelser i dag i folketinget, før det ændringsforslag blev vedtaget, der nu foreligger her som lovforslag, bekræftet dette regeringens standpunkt. Derfor er i det andet høje ting dækningsforslagene blevet liggende til behandling efter det folketingsvalg, der skal finde sted den 5. september, og derfor fremtræder lovforslaget nu alene med de to bemyndigelser, jeg har nævnt. Jeg vil tillade mig at gå ud fra, at det høje tings medlemmer er bekendt med begrundelsen for det lovforslag, der her er tale om, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Henry Hansen: Jeg giver den højtærede finansminister ret i, at vi med hensyn til det lovforslag, vi nu behandler, er så godt informerede, at nogen længere tale ikke er nødvendig. Jeg vil også tillade mig at mene, at det høje tings medlemmer på dette

tidspunkt ikke venter, at ordførerne skal holde længere taler, og det ønske skal jeg, idet jeg går ud fra, at det forholder sig således, imødekomme.

Det, lovforslaget går ud på, og som der nu er redegjort for af den højtærede finansminister, er, at vi skal forcere opbygningen af vort forsvarsberedskab. Jeg tror nok, at man skal være både blind og døv, hvis man ikke kan forstå, at begivenhederne ude i verden opfordrer os til at fremme denne opbygning. Man kan da også konstatere, at den langt overvejende del af den danske rigsdags medlemmer har deres sanser i behold og viser det ved at give tilslutning til lovforslaget. Ingen beklager mere end mit parti, at verdensudviklingen er gået i den retning, at disse foranstaltninger er nødvendige. Det er altså ikke ligefrem af lyst, men fordi vi kan se, at det er påskende nødvendigt for vort land at have sit beredskab i orden, at vi går ind for at bygge et værn op og nu vil forcere denne opbygning. Vil vi værne om vort lands frihed og være med til at værne om demokratiet — og det vil vi —, så må vi også indstille os på at bringe de ofre, der er nødvendige. Vi kan ikke forlange at nyde frihedens frugter, men lade andre betale for det. En så uværdig stilling kan vi ikke være bekendt at indtage. De andre demokratiske lande, vi står sammen med, ofrer store summer på at bringe deres forsvar i orden, forholdsvis større summer endda, end der for vort lands vedkommende er tale om. Det er uforståeligt, at nogen da kan tro, at vi skulle kunne lægge hænderne i skødet, intet foretage os og blot lade stå til.

Derfor undrer det radikale venstres stilling os ikke så ganske lidt. Man gør sig sine tanker om, hvad der kan have dikteret partiet denne stillingtagen. Vel var de radikale modstandere af, at vi tilsluttede os Atlantpagten, men de gik ind for et nordisk forsvarsforbund. Det er oplyst for os, at et nordisk forsvarsforbund ville have betydet mindst lige så store økonomiske ofre for os, snarere større, end vor tilslutning til Atlantpagten medfører, og denne viden gør, at man må undres endnu mere over de radikales stilling. Manøvrerne ved anden behandling i folketinget lagde jeg godt nok mærke til, men jeg synes ikke, de ændrer stort i det reelle med hensyn til de radikales stilling. Det ligger da nær at få den tanke, at der fra de radikales side er tale om en spekulation. Er der det, vil jeg tro, at der ligger en fejlvurdering til grund for spekulationen. De radikale undervurderer sikkert vælgerens evne til at tænke. Vælgerne